

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2004 N:o 1373—1377

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1373	Laki torjunta-ainelain muuttamisesta	3917
1374	Maa- ja metsätalousministeriön asetus eläimistä saatavien sivutuotteiden hävittämisestä syrjäisillä alueilla sekä kuolleiden lemmikkieläinten hävittämisestä	3919
1375	Maa- ja metsätalousministeriön asetus lihasta ja lihatuotteista Euroopan yhteisön sisämarkkinakaupassa annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta	3927
1376	Maa- ja metsätalousministeriön asetus Tenojoen, Näätämojoen, Paatsjoen, Tuulomajoen ja Uutuanjoen vesistöalueiden suojaamisesta <i>Gyrodactylus salaris</i> -loisen leviämiseltä	3929
1377	Maa- ja metsätalousministeriön asetus silakan ja kilohailin troolikalastuksen rajoittamisesta vuonna 2005	3931

N:o 1373

Laki

torjunta-ainelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään 23 päivänä toukokuuta 1969 annettuun torjunta-ainelakiin (327/1969) siitä lailla 1199/1999 kumotun 4 b §:n tilalle uusi 4 b § seuraavasti:

4 b §

Torjunta-ainerekisteriin 4 §:n 1 momentin mukaisesti rekisteröidyn valmiste (alkuperäinen valmiste) kanssa samanlainen Suomeen Euroopan talousalueelta tuotu valmiste (rinnakkaistuontivalmiste) voidaan rekisteröidä torjunta-ainerekisteriin torjunta-aineeksi siten kuin tässä pykälässä tai sen nojalla säädetään. Rinnakkaistuontivalmisteeseen sovelletaan muutoin, mitä torjunta-aineesta säädetään.

Rinnakkaistuontivalmisteen merkitseminen torjunta-ainerekisteriin edellyttää, että

- 1) se on hyväksytty käyttöön kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta annetun neuvoston direktiivin 91/414/ETY mukaisesti siinä maassa, josta tuonti tapahtuu; ja
- 2) se on samanlainen valmiste torjunta-

ainerekisteriin merkityn alkuperäisen valmisteen kanssa ottaen huomioon seuraavat seikat:
a) se on valmistettu samalla tavoin samaa tehoainetta käyttäen; ja

b) sen vaikutus on samanlainen ottaen kuitenkin huomioon valmisteiden käyttöolosuhteiden erot.

Rinnakkaistuontivalmisteen rekisteröimistä torjunta-ainerekisteriin haetaan kirjallisella hakemuksella Kasvintuotannon tarkastuskeskukselta. Kasvintuotannon tarkastuskeskus arvioi rinnakkaistuontivalmisteen samanlaisuuden torjunta-ainerekisteriin merkityn valmisteen kanssa asiakirjojen avulla ja tarvittaessa fysikaalisten testien ja kemiallisten tutkimusten perusteella sekä tekee rekisteröinnistä päätöksen. Kasvintuotannon tarkastuskeskus vahvistaa rekisteröinnin tehdessään

HE 194/2004
MmVM 9/2004
EV 167/2004

rinnakkaistuontivalmisteen käyttötarkoituksen, käyttöohjeen ja muut myyntipäällysmarkinnat. Jos alkuperäisen valmisteen käyttötarkoitusta laajennetaan 4 d §:n 3 momentissa tarkoitetulla tavalla, rinnakkaistuontivalmisteen rekisteröintiä muutetaan vastaavasti rinnakkaistuontivalmisteen rekisteröinnin haltijan hakemuksesta. Rinnakkaistuontivalmisteen rekisteröinti peruutetaan, jos alkuperäisen valmisteen rekisteröinti peruutetaan muusta kuin kaupallisesta syystä. Torjuntainerekisteriin merkittyyn rinnakkaistuontivalmisteeseen sovelletaan muutoin, mitä alkuperäisestä valmisteesta säädetään tai määrätään.

Kasvintuotannon tarkastuskeskuksen tekemään päätökseen saa hakea muutosta valit-

tamalla siitä siten kuin hallintolainkäyttölais-
sa (586/1996) säädetään.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tarkemmin samanlaisuuden arviointiin liittyvistä seikoista, hakemuksesta ja sen käsittelemiseksi tarvittavista hakemukseen sisällytettävistä tiedoista ja näytteistä. Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella voidaan lisäksi säätää tarvittaessa tarkemmin käyttöohjeista ja myyntipäällysmarkkinnoista.

Tämä laki tulee voimaan 10 päivänä tammikuuta 2005.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

N:o 1374

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**eläimistä saatavien sivutuotteiden hävittämisestä syrjäisillä alueilla sekä kuolleiden lemmikkieläinten hävittämisestä**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläintautilain (55/1980) 5 §:n ja 12 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat, edellinen laissa 424/1994 ja jälkimmäinen osaksi laeissa 809/1992 ja 424/1994:

1 §

Tarkoitus ja soveltamisala

Tämän asetuksen tarkoituksena on estää eläintautien leviäminen tiettyjen eläimistä saatavien sivutuotteiden (sivutuote) välityksellä. Asetus koskee muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden terveys säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1774/2002 (sivutuoteasetus) ja sitä täydentävän Euroopan yhteisön lainsäädännön tarkoittamaa syrjäisillä alueilla tapahtuvaa, tässä asetuksessa mainittujen sivutuotteiden hävittämistä, syrjäisten alueiden määrittämistä ja niillä tapahtuvan valvonnan järjestämistä sekä kuolleiden lemmikkieläinten hävittämistä.

2 §

Valvontaviranomaiset

Tämän asetuksen noudattamisen valvontaa johtaa maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosasto.

Tässä asetuksessa tarkoitettuja valvontaviranomaisia ovat:

- 1) läänin alueella läänineläinlääkäri;
- 2) kunnan alueella kunnaneläinlääkäri;
- 3) poroteurastamoissa ja niiden yhteydessä olevissa laitoksissa sekä teurastuspaikoissa, pienimuotoisissa leikkaamoissa ja kala-alan laitoksissa eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun lain (1195/1996) mukainen valvontaviranomainen.

3 §

Syrjäiset alueet hävitettävässä kokonaisraatoja

Nautojen, biisonien, lampaiden ja vuohien kokonaisten raatojen hävittämisen osalta liitteen 1 mukainen alue on syrjäistä aluetta.

Sivutuoteasetuksessa tarkoitettujen luokkaan 2 kuuluvien kesysikojen, mukaan lukien minisikojen, sekä villisikojen ja niiden risteytyksien, luonnonvaraista eläinkantaa luokkaan ottamatta (sika), kokonaisten raatojen ja siipikarjan kokonaisten raatojen hävittämisen

osalta liitteen 2 mukainen alue on syrjäistä aluetta.

Sivutuoteasetuksessa tarkoitettujen luokkaan 2 kuuluvien turkiseläinten kokonaisten raatojen hävittämisen osalta liitteen 3 mukainen alue on syrjäistä aluetta.

Sivutuoteasetuksessa tarkoitettujen luokkaan 2 kuuluvien hevosten ja muiden kavioläinten, alpakoiden ja porojen kokonaisten raatojen sekä kokonaisten kalojen ja rapujen hävittämisen osalta koko Suomi on syrjäistä aluetta.

Kuolleina syntyneiden eläinten osalta koko Suomi on 1—3 momenteista poiketen syrjäistä aluetta.

4 §

Syrjäiset alueet hävitettäessä muita kuin kokonaisia raatoja

Eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun lain (1195/1996) mukaisista teurastuspaikoista ja pienimuotoisista leikkaamoista peräisin olevien sivutuoteasetuksessa tarkoitettujen luokkaan 2 ja luokkaan 3 kuuluvien sivutuotteiden hävittämisen osalta liitteen 2 mukainen alue on syrjäistä aluetta.

Alkuperätilalla, ainoastaan viljelijän ja hänen perheensä omaan elintarvikekäyttöön, teurastetuista eläimistä saatavien luokkaan 1, 2 ja 3 kuuluvien sivutuotteiden hävittämisen osalta koko Suomi on syrjäistä aluetta.

Tuoreiden kalasta tai ravuista saatavien sivutuotteiden, jotka on saatu kala- tai raputuotteita ihmisravinnoksi valmistavilta laitoksilta, sekä porojen teurastuksesta ja poron lihan leikkaamisesta saatavien sivutuotteiden hävittämisen osalta koko Suomi on syrjäistä aluetta.

5 §

Sivutuotteiden hävittäminen

Syrjäisillä alueilla muodostuneita 3 ja 4 §:ssä yksilöityjä sivutuotteita saadaan hävittää syrjäisillä alueilla hautaamalla siten kuin tässä asetuksessa säädetään tai toimittaa kaatopaikoista annetun valtioneuvoston päätöksen (861/1997) mukaisesti hyväksytyille kaatopaikalle.

Muualla kuin syrjäisillä alueilla muodostuneiden sivutuotteiden ja muiden kuin tässä asetuksessa mainittujen sivutuotteiden hävittämisestä säädetään sivutuoteasetuksessa.

Kokonaisten raatojen hävittäminen avotulla polttamalla on kiellettyä koko Suomen alueella. Maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosasto voi myöntää erityisistä syistä poikkeuksen kiellosta.

6 §

Kuolleiden lemmikkieläinten hävittäminen

Kuolleet lemmikkieläimet voidaan hävittää maahan hautaamalla koko Suomen alueella. Kuolleiden lemmikkieläinten hävittämiseen ei sovelleta 7§ 2 ja 3 momenttia ja 9 §:ää.

7 §

Sivutuotteiden hautaamisessa noudatettavat vaatimukset

Sivutuotteiden hautaaminen ei saa aiheuttaa vaaraa ihmisten tai eläinten terveydelle.

Sivutuotteita ei saa haudata pohjavesialueelle, vedenottamon suoja-alueelle, alle 250 metrin etäisyydelle kaivosta tai vesistöön viettävään rinteeseen eikä alueelle, jota tullaan kyntämään tai kaivamaan pian hautaamisen jälkeen.

Sivutuotteet on haudattava vähintään yhden metrin syvyyteen. Maaperällä peittäminen on suoritettava välittömästi siten, että ketut, rotat, lokit tai muut eläimet eivät pääse haudattuihin sivutuotteisiin käsiksi. Hautaamisen yhteydessä sivutuotteet on taudinaiheuttajien tuhoamiseksi tarvittaessa kalkittava tai käsiteltävä desinfiointiaineella. Sivutuotteita ei saa haudata muovisäkissä tai muussa maatumattomassa pakkauksessa.

Hautaamisessa tulee lisäksi ottaa huomioon ympäristö- ja terveydensuojelulainsäädäntö.

8 §

Sivutuotteita hautaamalla hävittävän ilmoitusvelvollisuus

Kunnaneläinlääkärille on ennen 3 § 1 momentissa sekä 4 §:ssä mainittujen sivutuotteiden hautaamista ilmoitettava kirjallisesti:

- 1) sivutuotteiden tuottaja;
- 2) hautaamisen suorittaja, jos kyseessä on eri henkilö kuin sivutuotteiden tuottaja;
- 3) eläinlaji, josta sivutuotteet ovat peräisin;
- 4) sivutuotteiden määrä tai arvio määrästä;
- 5) paikka, jonne sivutuotteet haudataan; sekä
- 6) päivämäärä, jolloin hautaaminen suoritetaan.

Tarvittaessa kunnaneläinlääkärin on tarkistettava 1 momentissa tarkoitetut sivutuotteet sekä niiden hautaamiseen käytettävä paikka ja laitteet.

9 §

Sivutuotteita hautaamalla hävittävän kirjanpitovelvollisuus

Sivutuotteita hautaamalla hävittävän on pidettävä kirjaa 8 §:n 1 momentin 1 - 6 kohdan mukaisista asioista. Kirjanpito on säilytettävä kaksi vuotta ja se on pyydettyessä esitettävä valvontaviranomaiselle.

10 §

Valvonta

Valvontaviranomaisen on valvottava sivutuoteasetuksen ja tämän asetuksen säännösten noudattamista. Havaitessaan olennaisia puutteita sivutuoteasetuksen tai tämän asetuksen noudattamisessa valvontaviranomaisen on tarvittaessa ryhdyttävä eläintautilain (55/1980) 8 §:ssä säädettyihin toimenpiteisiin eläintautien leviämisen estämiseksi.

Kunnaneläinlääkärin on valvottava alueellaan, että hän saa 8 §:n mukaiset ilmoitukset. Tarvittaessa kunnaneläinlääkärin on valvottava myös 9 §:n mukaista kirjapitoa.

Läänineläinlääkärin on vähintään kerran vuodessa tarkistettava, että kunnaneläinlääkärit ovat saaneet 8 §:n mukaiset ilmoitukset. Lisäksi läänineläinlääkärin on valvottava, että nautojen, biisonien, lampaiden ja vuohien raatoja haudataan vain syrjäisellä alueella.

Tämän asetuksen säännösten rikkomisesta

tuomittavasta rangaistuksesta säädetään eläintautilain (55/1980) 23 §:ssä.

11 §

Valvontaviranomaisten tiedottaminen

Kunnaneläinlääkärin on viipymättä tiedotettava läänineläinlääkärille havaitsemistaan olennaisista puutteista tämän asetuksen noudattamisessa.

2 § 2 momentin 3 kohdan mukaisen valvontaviranomaisen on viipymättä tiedotettava läänineläinlääkärille ja Elintarvikevirastolle valvomansa teurastamon, laitoksen tai teuraspaikan toiminnassa tapahtuvista olennaisista puutteista sivutuoteasetuksen ja tämän asetuksen noudattamisessa.

Läänineläinlääkärin ja Elintarvikeviraston on viipymättä tiedotettava maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosastolle havaitsemistaan olennaisista puutteista tämän asetuksen noudattamisessa.

12 §

Rekisterit

Kunnaneläinlääkärin on pidettävä toimialueellaan rekisteriä 8 §:n mukaisista ilmoituksista. Kunnaneläinlääkärin on lähetettävä pitämänsä rekisterin sisältö tiedoksi läänineläinlääkärille vuosittain tammikuun loppuun mennessä.

Läänineläinlääkärin on koottava yhteenveito kunnaneläinlääkäreiden 1 momentin mukaisesti lähettämistä tiedoista ja lähetettävä yhteenveito tiedoksi maa- ja metsätalousministeriön elintarvike- ja terveysosastolle vuosittain helmikuun loppuun mennessä.

13 §

Kustannukset

Kunnaneläinlääkärille maksetaan valtion varoista palkkio ja korvaus kustannuksista tässä asetuksessa säädettyjen tarkastusten perusteella. Palkkion ja korvauksen suuruudesta ja maksumenettelystä säädetään eläinlääkäreiden toimituspalkkioista annetussa valtioneuvoston asetuksessa (1234/2001).

14 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Tällä asetuksella kumotaan eläinjätteen

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

käsittelystä 28 päivänä marraskuuta 2000 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (1022/2000) 5 § ja 6 §:n 1 momentin 8 kohta, sellaisena kuin niistä on jälkimmäinen asetuksessa 6/2001.

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Apulaisosastopäällikkö Riitta Heinonen

*Liite 1***NAUTOJEN, BIISONIEN, LAMPAIDEN JA VUOHIEN KOKONAISTEN RAATOJEN SYRJÄINEN ALUE**

Nautojen, biisonien, lampaiden ja vuohien kokonaisten raatojen osalta syrjäistä aluetta ovat Ahvenanmaa, Lapin lääni sekä seuraavat kunnat Oulun läänin alueelta:

Kuivaniemi
Kuusamo
Taivalkoski
Hyrnsalmi
Kuhmo
Suomussalmi
Ristijärvi
Puolanka
Pudasjärvi
Ylikiminki
Kiiminki
Ii
Yli-Ii

Syrjäiseen alueeseen kuuluvat lisäksi edellä mainittujen alueiden ulkopuolella sijaitsevat vaikeakulkuiset saaret.

**LUOKKAAN 2 KUULUVIEN SIKOJEN JA SIIPIKARJAN KOKONAISTEN RAA-
TOJEN SEKÄ TEURASTUSPAIKOISTA JA PIENIMUOTOISISTA LEIKKAA-
MOISTA PERÄISIN OLEVIEN LUOKKAAN 2 JA LUOKKAAN 3 KUULUVIEN SI-
VUTUOTTEIDEN SYRJÄINEN ALUE**

Sivutuoteasetuksessa tarkoitettujen luokkaan 2 kuuluvien sikojen ja siipikarjan kokonaisten raatojen sekä eläimistä saatavien elintarvikkeiden elintarvikehygieniasta annetun lain (1195/1996) mukaisista teurastuspaikoista ja pienimuotoisista leikkaamoista peräisin olevien sivutuoteasetuksessa tarkoitettujen luokkaan 2 ja luokkaan 3 kuuluvien sivutuotteiden osalta syrjäistä aluetta on koko Suomi **lukuun ottamatta** seuraavia kuntia:

Alahärmä	Isojoki	Kokkola	Loppi	Paimio
Alajärvi	Isokyrö	Korsnäs	Loviisa	Parainen
Alastaro	Jalasjärvi	Kortesjärvi	Luopioinen	Parkano
Alavus	Janakkala	Koski TI	Luoto	Pedersören kunta
Anjalankoski	Jokioinen	Kotka	Luumäki	Perho
Artjärvi	Jurva	Kristiinankaupunki	Luvia	Pernaja
Askainen	Juupajoki	Kruunupyö	Längelmäki	Perniö
Askola	Jämijärvi	Kuhmalahti	Maalahti	Pertteli
Aura	Järvenpää	Kuhmoinen	Maksamaa	Peräseinäjoki
Dragsfjärd	Kaarina	Kullaa	Marttila	Pietarsaari
Elimäki	Kalajoki	Kuortane	Masku	Piikkiö
Espoo	Kangasala	Kurikka	Mellilä	Pirkkala
Eura	Kankaanpää	Kuru	Merikarvia	Pohja
Eurajoki	Kannus	Kuusjoki	Merimasku	Pomarkku
Evijärvi	Karijoki	Kylmäkoski	Miehikkälä	Pori
Forssa	Karjainen	Kälviä	Mietoinen	Pornainen
Halikko	Karjalohja	Kärkölä	Mouhijärvi	Porvoo
Halsua	Karkkila	Köyliö	Mustasaari	Pukkila
Hamina	Karvia	Laihia	Muurla	Punkalaidun
Hanko	Kaskinen	Laitila	Mynämäki	Pyhtää
Harjavalta	Kauhajoki	Lapinjärvi	Myrskylä	Pyhäranta
Hattula	Kauhava	Lappajärvi	Mäntsälä	Pälkäne
Hausjärvi	Kauniainen	Lappeenranta	Mänttä	Pöytyä
Helsinki	Kaustinen	Lappi	Naantali	Raisio
Himanka	Kemiö	Lapua	Nakkila	Rauma
Hollola	Kerava	Lavia	Nokia	Renko
Honkajoki	Kihniö	Lehtimäki	Noormarkku	Riihimäki
Huittinen	Kiikala	Lempäälä	Nousiainen	Ruotsinpyhtää
Humppila	Kiikoinen	Lemu	Nummi-Pusula	Ruovesi
Hyvinkää	Kirkkonummi	Lestijärvi	Nurmijärvi	Rusko
Hämeenkoski	Liljendal	Lieto	Nurmo	Sahalahti
Hämeenkyrö	Lohja	Lohja	Närpiö	Salo
Hämeenlinna	Lohtaja	Lohtaja	Oravainen	Sammatti
Ikaalinen	Loimaa	Loimaa	Orimattila	Sauvo
Ilmajoki	Kodisjoki	Loimaa	Oripää	Seinäjoki

Inkoo	Kokemäki	Loimaan kunta	Orivesi	Siikainen
Sipoo	Tampere	Uusikaarlepyy	Vihti	Ylistaro
Siuntio	Tarvasjoki	Uusikaupunki	Viiala	Ylämaa
Soini	Teuva	Vaasa	Viljakkala	Yläne
Somero	Toholampi	Vahto	Vilppula	Ylöjärvi
Suodenniemi	Toijala	Valkeakoski	Vimpeli	Ypäjä
Suomusjärvi	Turku	Vammala	Virolahti	Aetsä
Säkylä	Tuusula	Vampula	Virrat	Ahtäri
Särkisalo	Töysä	Vantaa	Vähäkyrö	
Taivassalo	Ullava	Vehmaa	Västanfjärd	
Tammela	Ulvila	Vesilahti	Vöyri	
Tammisaari	Urjala	Veteli	Ylihärmä	

Syrjäiseen alueeseen kuuluvat kuitenkin edellä lueteltujen kuntien alueella sijaitsevat vaikeakulkuiset saaret.

LUOKKAAN 2 KUULUVIEN TURKISELÄINTEN KOKONAISTEN RAATOJEN SYRJÄINEN ALUE

Sivutuoteasetuksessa tarkoitettujen luokkaan 2 kuuluvien turkiseläinten kokonaisten raatojen osalta syrjäistä aluetta on koko Suomi **lukuun ottamatta** seuraavia kuntia

Alahärmä	Lohtaja
Alajärvi	Luoto
Alavieska	Luvia
Eurajoki	Maalahti
Evijärvi	Maksamaa
Halsua	Merijärvi
Himanka	Merikarvia
Ilmajoki	Mustasaari
Isokyrö	Nurmo
Jurva	Närpiö
Kalajoki	Oravainen
Kannus	Oulainen
Kaskinen	Pedersören kunta
Kauhajoki	Perho
Kauhava	Pietarsaari
Kaustinen	Pori
Kokkola	Pyhäjoki
Korsnäs	Seinäjoki
Kortesjärvi	Teuva
Kristiinankaupunki	Toholampi
Kruunupyö	Ullava
Kuortane	Uusikaarlepyy
Kurikka	Vaasa
Kälviä	Veteli
Laihia	Vimpeli
Lappajärvi	Vähäkyrö
Lapua	Vöyri
Lehtimäki	Ylihärmä
Lestijärvi	Ylistaro

Syrjäiseen alueeseen kuuluvat kuitenkin edellä lueteltujen kuntien alueella sijaitsevat vaikeakulkuiset saaret.

N:o 1375

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**lihasta ja lihatuotteista Euroopan yhteisön sisämarkkinakaupassa annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti
kumotaan lihasta ja lihatuotteista Euroopan yhteisön sisämarkkinakaupassa 27 päivänä syyskuuta 2002 annetun maa- ja metsätalousministeriön asetuksen (821/2002) 5 §, 6 §, 7 §, 8 §, 9 § ja 10 §; sekä
muutetaan 1 §, 3 § ja 20 § seuraavasti:

1 §

Tarkoitus ja soveltamisala

Tämän asetuksen tarkoituksena on turvata toisista Euroopan unionin jäsenvaltioista Suomeen tai Suomesta toisiin jäsenvaltioihin toimitettavan elintarvikkeeksi tarkoitetun lihan ja lihatuotteiden elintarvikehygieeninen laatu.

Asetuksessa säädetään ne elintarvikehygieeniset ehdot, joilla lihaa ja lihatuotteita saadaan toimittaa Suomesta toiseen jäsenvaltioon tai toisesta jäsenvaltiosta Suomeen.

Mitä tässä asetuksessa säädetään Euroopan unionin jäsenvaltioista tai Euroopan yhteisön alueesta, koskee myös, jollei erikseen toisin mainita:

- 1) Norjaa ja Liechtensteinia ja
- 2) niitä kolmansiä maita, joiden kanssa Euroopan unionilla on tämän asetuksen soveltamisalaan liittyvistä seikoista voimassa oleva sopimus.

3 §

Suhde muihin säädöksiin

Toisesta jäsenvaltiosta Suomeen toimitettavan lihan ja lihatuotteiden valvonnasta ja tarkastuksista säädetään eläimistä saatavien elintarvikkeiden valvonnasta ensisaapumis-

paikoissa annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (879/1997).

Kolmansista maista Suomen kautta toisiin jäsenvaltioihin toimitettavan lihan ja lihatuotteiden vaatimuksista säädetään lisäksi eläimistä saatavien elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (785/1999).

Sellaisen toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevan liha- tai lihatuote-erän, joka on tarkoitettu kuljetettavaksi Suomen kautta kolmanteen maahan, mutta jonka kyseisen kolmannen maan viranomaiset ovat käännäntäneet takaisin Suomeen, palautusmenettelystä säädetään eläimistä saatavien elintarvikkeiden ja muiden tuotteiden eläinlääkinnällisistä rajatarkastuksista annetussa maa- ja metsätalousministeriön päätöksessä (785/1999).

Naudanlihan merkitsemisestä säädetään naudanlihan merkitsemisestä annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (1203/2001).

Ihmisravinnoksi tarkoitetun gelatiinin merkinnöistä ja gelatiinin raaka-aineiden kaupallisesta asiakirjasta sisämarkkinakaupassa säädetään ihmisravinnoksi tarkoitetun gelatiinin hygieniasta annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (11/EEO/2000).

Lihalle ja lihatuotteille asetettavista vaatimuksista säädetään lisäksi elintarvikelaissa (361/1995) ja sen nojalla annetuissa säädöksissä.

Eläintautien vastustamisesta ja ennalta ehkäisemisestä säädetään eläintautilaissa (55/1980) ja sen nojalla annetussa maa- ja metsätalousministeriön asetuksessa (13/EEO/2004) eläimistä saatavien elintarvikkeiden eräitä eläintauteja koskevista vaatimuksista tuotannossa, jalostuksessa ja jake- lussa.

20 §

Terveystodistukset

Lihan ja lihatuotteiden mukana on aina seurattava terveystodistus, kun kyseessä on

- 1) tarhatun riistan ja poron liha (terveystodistuksen malli liitteessä 4);
- 2) kanin liha (terveystodistuksen malli liitteessä 5)
- 3) raakalihavalmiste (terveystodistuksen malli liitteessä 8).

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Lihan ja lihatuotteiden mukana on lisäksi seurattava terveystodistus, jos kyseessä on toiseen jäsenvaltioon kolmannen maan kautta toimitettu liha tai lihatuote. Tällaisen lähe- tyksen on oltava sinetöity (terveystodistusten mallit liitteissä 2, 3, 6, 7 ja 9).

Määrämaan viranomaisten niin vaatiessa on terveystodistusta käytettävä myös nauta- ja karioeläinten, sian, lampaan ja vuohen lihale, jos siitä tehdään määrämaassa kolmanteen maahan vietäviä lihavalmisteita tai jauheli- haa.

Terveystodistuksen allekirjoittaa laitosta valvova viranomainen. Leimojen ja allekir- joitusten on oltava erivärisiä kuin asiakirjan teksti. Terveystodistusten mallit ovat tämän asetuksen liitteenä.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Eläinlääkintöylitarkastaja Taina Aaltonen

N:o 1376

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**Tenojoen, Näätämöjoen, Paatsjoen, Tuulomajoen ja Uutuanjoen vesistöalueiden suojaamisesta *Gyrodactylus salaris* -loisen leviämiseltä**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 16 päivänä huhtikuuta 1982 annetun kalastuslain (286/1982) 95 §:n 2 momentin, Norjan kanssa Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä tehdyn sopimuksen ja siihen liittyvän kalastussäännön eräiden määräysten hyväksymisestä 1 päivänä joulukuuta 1989 annetun lain (1197/1989), 18 päivänä tammikuuta 1980 annetun eläintautilain (55/1980) 13 §:n 2 momentin sekä eläintautien vastustamisesta eläinten kuljetuksessa 22 päivänä joulukuuta 1994 annetun asetuksen (1363/1994) 8 ja 16 §:n nojalla, sellaisina kuin niistä ovat kalastuslain 95 §:n 2 momentti laissa 526/1996 sekä eläintautilain 13 §:n 2 momentti laissa 424/1994:

1 §

Soveltamisala

Tätä asetusta sovelletaan Suomessa Itämereen ja Viananmereen laskevien vesistöjen alueella esiintyvän *Gyrodactylus salaris* -loisen leviämisen estämiseksi Tenojoen, Näätämöjoen, Paatsjoen, Tuulomajoen ja Uutuanjoen Suomen puolella olevien vesistöjen kalakantoihin ja kalanviljelylaitoksiin.

2 §

Kalojen ja mädin siirtoja koskevat rajoitukset

Elävien viljely- ja luonnonvaraisten kalojen ja desinfioimattoman mädin siirtäminen muualta Suomesta Tenojoen, Näätämöjoen, Paatsjoen, Tuulomajoen tai Uutuanjoen vesistöjen alueelle on kielletty.

Elävien viljely- ja luonnonvaraisten kalo-

jen ja desinfioimattoman mädin siirtäminen Paatsjoen, Tuulomajoen ja Uutuanjoen vesistöjen alueelta Tenojoen ja Näätämöjoen vesistöjen alueelle on kielletty.

Kalojen siirtämistä Tenojoen vesistön alueelle rajoitetaan lisäksi siten, kuin Norjan kanssa Tenojoen kalastuspiirin yhteisestä kalastussäännöstä tehdyllä sopimuksella ja siihen liittyvällä kalastussäännöllä on säädetty tai niiden nojalla määrätty.

3 §

Syöttikalojen siirtoa ja käyttöä koskevat rajoitukset

Syöttikalojen tuominen muilta vesistöalueilta Tenojoen, Näätämöjoen, Paatsjoen, Tuulomajoen ja Uutuanjoen vesistöjen alueelle samoin kuin niiden siirtäminen näiden vesistöjen välillä on kielletty. Syöttikalojen käyttäminen näillä vesistöalueilla harjoitetussa

onkimisessa, pilkkimisessä ja viehekalastuksessa on kielletty.

4 §

Kalojen perkaamista koskevat rajoitukset

Muilta vesistöalueilta tuotujen kalojen perkaus luonnonvesissä taikka kalan perkausjätteidien laskeminen vesistöön on kielletty Tenojoen, Näätämöjoen, Paatsjoen, Tuulomajoen ja Uutuanjoen vesistöjen alueella.

5 §

Kalastusvälineitä ja veneitä koskevat rajoitukset

Muilta vesistöalueilta Tenojoen, Näätämöjoen, Paatsjoen, Tuulomajoen ja Uutuanjoen vesistöjen alueelle tuotavien veneiden ja kanoottien sekä kalastusvälineiden ja -tarvikkeiden, kuten kelat, vavat, vieheet, haavit, saappaat, kahluuhousut, perkausvälineet, tulee olla täysin kuivatut tai desinfioidut ennen niiden käyttämistä näillä vesistöalueilla.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

6 §

Valvonta

Kalastuslain (286/1982) 13 luvussa tarkoitetuilla valvontaviranomaisilla ja eläintautilain (55/1980) 5 §:ssä tarkoitettulla eläinlääkärillä on oikeus tarkastaa pyyntivälineet sekä valvoa tämän asetuksen muuta noudattamista siten kuin edellä mainituissa laeissa säädetään.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 10 päivänä tammikuuta 2005.

Tällä asetuksella kumotaan elävän kalan kuljettamisen rajoittamisesta muualta Suomesta Tenojoen, Näätämöjoen, Paatsjoen ja Luttojoen vesistöjen alueelle sekä Paatsjoen ja Luttojoen vesistöjen alueelta Näätämöjoen vesistön alueelle 23 päivänä toukokuuta 1990 annettu maa- ja metsätalousministeriön päätös (470/1990).

Eläinlääkintöylitarkastaja Riitta Rahkonen

N:o 1377

**Maa- ja metsätalousministeriön asetus
silakan ja kilohailin troolikalastuksen rajoittamisesta vuonna 2005**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeriö on Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1139/1994) 2 ja 10 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Elintarvikkeeksi kalastus Pohjanlahdella

Suomen lipun alla purjehtivat tai Suomessa rekisteröidyt kalastusalukset eivät saa harjoittaa silakan ja kilohailin troolikalastusta Pohjanlahdella leveyspiirin 60°30'N pohjoispuolella (ICES osa-alueilla 30 ja 31) seuraavina aikoina:

- 1) 6.1—31.5 viikoittain torstaista klo 12.00 alkaen perjantaihin klo 18.00 saakka;
- 2) 1.6—30.6; ja
- 3) 1.7—31.12 viikoittain torstaista klo 12.00 alkaen perjantaihin klo 18.00 saakka.

2 §

Suunnattu rehukalastus Pohjanlahdella

Edellä 1 §:n säännöksistä poiketen kalastusalukset eivät saa harjoittaa silakan ja kilohailin suunnattua rehukalastusta troolipyöyksillä seuraavina aikoina:

- 1) 6.1—14.5 viikoittain torstaista klo 12.00 alkaen lauantaihin klo 24.00 saakka;
- 2) 15.5—30.6; ja
- 3) 1.7—31.12 viikoittain torstaista klo 12.00 alkaen lauantaihin klo 24.00 saakka.

3 §

Kalastus Perämerellä

Edellä 1 ja 2 §:n säännöksistä poiketen tunnuspuudeltaan alle 18 metrin kalastusalukset saavat harjoittaa silakan ja kilohailin troolikalastusta Perämerellä leveyspiirin 63°30'N pohjoispuolella (ICES osa-alueella 31) 1.1—31.12.

4 §

Kalastus Itämeren pääaltaalla

Suomen lipun alla purjehtivat tai Suomessa rekisteröidyt kalastusalukset eivät saa harjoittaa silakan ja kilohailin troolikalastusta Itämeren pääaltaalla leveyspiirin 59°30'N eteläpuolella (ICES osa-alueilla 22—28, lukuun ottamatta osa-aluetta 29S) aikavälillä 6.1—31.12 viikoittain torstaista klo 12.00 alkaen perjantaihin klo 24.00 saakka.

5 §

Määritelmät

Tässä asetuksessa silakan ja kilohailin suunnatulla rehukalastuksella tarkoitetaan troolipyyntiä, jossa:

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 1377

1) yhtäjaksoisesta pyyntimatkasta saatua silakka- ja kilohailisaalista kokonaisuudessaan ei lajitella viimeistään satamassa, tai työvoima- ja elinkeinokeskuksen hyväksymästä erityisestä syystä elintarvikkeiden jalostuslaitoksessa, kokoluokista annettujen määräysten mukaisesti; tai

2) elintarvikkeeksi lajiteltua silakka- ja kilohailisaaliin osaa ei aluksessa ja satamassa säilytetä ja käsitellä elintarvikkeeksi käytet-

tävästä kalasta annettujen määräysten mukaisesti.

6 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä tammikuuta 2005 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2005.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2004

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkea-
a*oja

Kalatalousylitarkastaja Harry Kaasinen